

Mytilenæus, Bias Prienæus, Cleobulus Lindius, & Periander Corinthius; omnes inter se magno necessitatis & necessitudinis vinculo copulati. Eorum autem nomen, honorem auxit & famam, summa moderatio cum modestia; quæ maximopere claruit in tripode ex auro, tracto à piscatoribus in rete, ab illisque Archonti dato, ut sapientiori ex philosophis florentibus traderetur: at sibi re-nuentes pignus abdicarunt, alium sapientio-rem arbitantes: donumque reversum est ad Thaletem, qui primus remisit. Unde cum nemo illorum accipere vellet, consecratus est Apollini Ismenio, tanquam Isentiarum Numini, quin Mercurius cautaretur. Briet. ann. præfat. Hinc cultus Ismenij Apollinis etiam extra Thebas propagatus.

Eorum modestia.

Et tripod aureus.

Templum & donaria Apollinis Ismenij.

Mantus saccus felle.

Expeditio Timoleonis in Siciliam.

Prodigia.

14 Ibi erat ei sacrum in signe templum, cui Croesus pretiosa donaria tribuit; ac inter cætera etiam tripodem aureum. Herodot. 1. n. 28. Uti vetus Oraculum colebatur impensius. Idem in eo, asserit vidisse litteras Cadmeas in tripodibus quibusdam incisas: lib. 5. n. 13. Tiraquell. in Alexandr. 6. cap. 4. & Gyrald. Syntagm. 7. n. 14. Templum describit Pausanias, cap. 289. In colle, ait, situm est, & in vestibulo hinc & hinc simulacra Mercurij & Minervæ: in eodemque exit saxum, quò infedit Manto Tireliæ filia fatidica, diciturque sella & curvus Mantus. In templo imago Apollinis, eà magnitudine, qua Branchidis est; specie etiam ipsa ab illo nihil differt: nisi quòd ille in Branchidis Apollo ex ære; Ismenius hic ex cedro est. Eorum signorum si quis alterum viderit, non discernet. Thebani puerum claris natalibus, & formâ præstantem, annum sacerdotem deligunt, cui Lauriger cognomen est. Eadem apud Gyrald. d. & Cœl. Rhodig. 16. cap. 19.

15 Hac etiam die signatur expeditio Timoleonis, misit à Corinthijs in Siciliam, ubi Syracusas libertati restituit, atque Dionysium ex illis atque tyrannide viriliter expulit. Nonnius in Goltz Græc. Tabul. 12. Fratrem suum, tyrannidem molientem, oppressit, ut facilius in alieno dominationem insolentem opprimeret. Ibid. Plutarch. in eo, & Turfelin. ann. v. c. 408. Expeditio grata Numinibus, maximè Siciliæ patronis; & confirmata singularibus portentis. Paratiz navibus (insit Plutarch.) sacerdotes Proserpina per quietem imaginata sunt, videre se Cererem & Proserpinam ad iter accingentes; dicentesque navigaturas sese cum Timoleonte in Siciliam. Itaque Corinthij sacram trirrem paravere, & Dearum istarum navim nominarunt. Timoleon Delphos profectus, Deo

sacris operatus est: cùmque ad Oraculum descenderet, vitæ quædam coronas insertas, intextasque acu victorias sortuito casu in caput ipsius delata est; ita ut videretur à Deo coronatus. Proinde navibus noctu solvit, ventoque secundo navigavit. Tum cælum subito findi supra navim visum, multumque & lucidum ignem effundere. Index saxo exitit, & cunctum comitata est, in eamque partem delata, quâ maxime Italiam versus nauta naves dirigebant. Vates hoc ostento testimonium ferre somnio sacerdotum dixerunt; Deasque auxiliatrices hujus expeditionis, cœlitus eo fulgore praluxisse. His Dijs sacellum domi erexit, & Eventui felici, sive Bonæ Fortunæ. Idem ibid. & in Præcept. Politic. dicitur etiam Æmilijus Prob. in ejus Vit. hincque Dionys. Lambin. à n. 78. Reliqua, 8. & 27. April. ubi de illius celeberrimis victorijs.

16 Hac in die natus insignis tyrannorum vindex Aratus, qui patriam Sicyonem in libertatem restituit; de quo in eo Plutarch. Unde Meurlius in Græc. feriat. inquit: Arati honori à Sicyonijs institutum festum. Duo illi festi dies dati fuerunt: unus, quo civitatem à tyrannide vindicasset, qui erat quintus Anthesterionis mensis (de quo nos 5. Novembr.) alter vero quo natus esset, quo die sacerdos fasciam non ex toto candidam, sed purpurâ interextam gerebat, canebanturque carmina ad citharam à Symphoniacis, ducente pompam puerorum & adolescentum gymnasiarcha; ac prosequente item Senatu coronato, reliquisque civibus. Idem Plutarch. d. qui inter honores numerat, eum à Sicyonijs concessam sepulturam intra muros, oraculo Delphico; unde mutato in festivitatem luctu, coronati albisque vestibus, corpus Sicyonem deportarunt. Ibi que erexerunt columnam, quò ejus gesta præclara legebantur.

Ortus Arati, & honores.

DIES IX. FEBRUAR.

1. Grad. 19. Solis in Aquario, qui dicitur Veris initium. K. R. Ovid. v. 149.

Quintus ab æquoreis nitidum jubar extulit undis Lucifer, & primi tempora veris erunt. Ne fallere, tamen restant tibi frigora, restant: Magnaque discedens signa reliquit hyems. Obscurum astrum: emergit Aquarius. Ptolom. Lucida Hydra vespere oritur. Junctin. K. A. Cauda Delphini vespere occidit. Alsted. Uranom. Vir caput amputatum manu tenens. Sph. Arab.

Axa ducitur.

Arab. Axa filia Caleb pacta pridie Othonioli, ducitur à marito cum dote prædivite; sed ampliorem ambiebat, & aliquid ultra fortem, tanquam signum amoris paterni; unde suasa à viro suo terram irriguam, & delitiosam petijt industriè à patre Caleb, quam libenter obtinuit. Historia habetur, Josue, 15. à 17. & Judic. 1. 14. Vide hic Serar. & ibi Alapid. qui subdit: Deus rem hanc totam direxit; quia destinabat Othonielem successorem Josue in principatu.

Abalom admittitur in patris gratiam.

2 Anno regni David 24. post duos ferè annos à revocatione improbi Abfalomi de Gesur in Jerusalem; cùm hic penderet, sine gratia Regis patris, irrita fore pravij genij vasta in ambitum molimina; immotum haud reliquit lapidem, ut serpens caput erigeret, & quam conceperat, iniquitatem pareret. Omnia occlusa reperit, & patronum Joab pristinum rogatu importunè quæsit, cujus messes hordei, cùm adhuc in herba esset, jusit incendi, quoniam ad illum, utpote exosum præ moribus, venire noluit. Interventu Joab, quod iniquè ambiebat, pietate patris, obtinuit, & osculatus à Rege, speciem imperij regio satellitio præ se tulit, ut quequaque quotidie in majora anhelans, ut maturâ occasione potiretur voto patrem de folio eijciendo.

Ejus pulchritudo & cesaries.

3 Ille ut scelestus sine flagitijs vivere nequibat. Nequicium in fortuna adversa occulebat, ut dato tempore vomeret quæ fove- rat pectore innata malignitate. Crudelitas, ambitio & luxuria non deponuntur, celantur. Latent impia conamina, quia ad expressionem malitiæ defunt necessaria instrumenta. Malitia non mutatur in melius, sed in aliud. Ita ergo Davidis benevolentiam Abfalomus callidè vertit in insolentem audaciam. Specie corporis sollicitabat corda filiorum Israël, plenè pulcher: cujus cesaries, quia gravabat caput, haud quia Nazaraeus esset, ut effutuunt Rabbini in Sanebedr. cap. 2. quotannis tondebatur (longè à veritate Hebrej in Tradition. dicentibus, singulis mensibus; & Joseph. 7. Antiq. cap. 8. Intra octavam quemque mensem.) pondo 200. siclorum; vel quia hoc pretio fecerunt illa tonsura emebatur. Comestor, hic cap. 14. Dum liberè per civitatem vagaretur; manè per singulos dies, amorem populi in se derivans, ac patri invidiam concilians, linguis micabat ore trifulcis. Accedens Regiæ foribus, osculo & amplexu litigantes excipiebat, singulis, estò contrarijs, in lite palmam adjudicabat, popularem auram captans, & studijs pravis vota in regimen sollicitans; potissimè dicitans patri pes-

Calliditas & astus.

simos esse consiliarios, & in ferendis sententijs etiam Regis lapsos præ affectione sensus. Quò non pervenit ambitionis ingenium? In hujusmodi embolia construenda biennium consumpsit; de quo 10. Jun. n. 2. Cuncta ex 2. Reg. 14. à v. 29. & 15. à v. 1. Joseph. loc. cit. Rab. Abrah. Zachut in Juchaf. & Bartoloc. in Bibl. Rabimic.

4 Anno decimo Sedeciæ Regis Juda, urgente exercitu Chaldæorum oppugnationem Jerusalem, & quotidie transeuntibus civibus in hostium castra; magnis premebantur periculis infelices habitatores, & Sedecias angebatur curis, hinc à Jeremia, hinc à Principibus tractus. Quod illum magis pupugit, fuit transitus Godoliæ ad Nabuchum. Juxta Hebræos hortante Jeremia, ut ait Lyran. Tunc perplexus, transactis decem diebus, ex quo Jeremias extractus fuerat è lacu, vocavit Sedecias è carcere ad portam, quæ Regiæ è templo respondebat, secretò (ter, ait Comestor) Prophetam, consulens, quid tanta in pressura facturus? Monuit Vates, se civitatemque dedere Regi Chaldæorum, quin timeret à transfugis (qui eò in aliena castra transierant, quoniam claudes venturam sustinere nequiverant) aliàs ni traderet, proculdubio traderetur. Sedecias noluit acquiescere, & recessit in aulam, sed nesciens quò iret. Jerem. 30. à 14. Comest. in 4. Reg. cap. 43. Adrichom. Tornieil. & Joseph. 10. Antiq. cap. 10.

Godolias transit ad Assyrios.

Sedecias renuit Jeremie consilium.

Ptolemeus Lagi quis?

5 Ab hinc anno, 284. à morte Alexandri Magni 3. sub Onia Prisco, summo sacer-dote, anno 5. Ptolemeus Lagi filius, etsi habitus Philippi, Alexandri patris (de quo fusè Justinus, Diodor. Sicul. Q. Curt. & Plutarch. in Alexandr.) cùm sibi inter regno-rum prædam, Ægyptiacum vendicasset; nè ab illo propelleretur tot emulis, potentia validis, conciliatis indigenis, quos humanitate, liberalitate & fortitudine in libertatem vocavit (quæ de causa ab illis vocatus postea Soter) expeditionem cum selecto exercitu cogitavit in confinia; ut si fortè ab alijs uti suspicabatur, peteretur, dumtaxat, redderet quod rapuerat. Unde societate, auxilijsque Seleuci Nicanoris, cui Syria contigit in principatum; Phœniciam ac Cœlesyriam Ægypto junxit. Briet. & Saliar. Ann. 3733. qui addunt: Inimò si Josepho fides, Judæam unde abduxit centum viginti millia: quorum armata triginta millia deposuit in præsidijs suis, reliquos vendidit servos.

6 Historiam plures referunt, sed Raucelinus præfatam cladem 9. Adar. factam, observat: quò fulcro, nescio, sed ex ejus fide signo. Joseph. 12. Antiq. cap. 1. astu ac do-